

Otkrivenje 6

1) Videh kad Jagnje otvori jedan od sedam pečata, i čuh jednu od četiri životinje gde govori kao glas gromovni: Dođi i vidi. **2)** I videh, i gle, konj beo, i onaj što seđaše na njemu imaše strelu; i njemu se dade venac, i iziđe pobeđujući, i da pobedi.

3) I kad otvori drugi pečat, čuh drugu životinju gde govori: Dođi i vidi. **4)** I iziđe drugi konj riđ, i onome što seđaše na njemu dade se da uzme mir sa zemlje, i da ubija jedan drugog, i dade mu se mač veliki. **5)** I kad otvori treći pečat, čuh treću životinju gde govori: Dođi i vidi.

I videh, i gle, konj vran, i onaj što seđaše na njemu imaše merila u ruci svojoj. **6)** I čuh glas između četiri životinje gde govori: Oka pšenice za groš, i tri oke ječma za groš; a ulje i vino ne oštećavaj. **7)** I kad otvori četvrti pečat, čuh glas četvrte životinje gde govori: Dođi i vidi.

8) I videh, i gle, konj bled, i onome što seđaše na njemu beše ime smrt, i pakao iđaše za njim; i njemu se dade oblast na četvrtom delu zemlje da ubije mačem i glađu i smrću i zverinjem zemaljskim.

9) I kad otvori peti pečat, videh pod oltarom duše pobijenih za reč Božiju i za svedočanstvo koje imahu. **10)** I povikaše glasom velikim govoreći: Gospodaru Sveti i Istiniti! Dokle ne sudiš i ne kaješ krv našu na onima što žive na zemlji.

11) I dane biše svakome od njih haljine bele, i rečeno im bi da počinu još malo vremena, dokle se navrše i drugari njihovi i braća njihova, koji valja da budu pobijeni kao i oni. **12)** I videh kad otvori šesti pečat, i gle, zatrese se zemlja vrlo, i sunce posta crno kao vreća od kostreti, i mesec posta kao krv;

13) I zvezde nebeske padoše na zemlju kao što smokva odbacuje pupke svoje kad je veliki vetar zaljulja. **14)** I nebo se izmače kao knjiga kad se savije, i svaka gora i ostrvo s' mesta svojih pokrenuše se.

15) I carevi zemaljski, i boljari, i bogati, i vojvode, i silni, i svaki rob, i svaki slobodnjak, sakriše se po pećinama i po kamenjacima gorskim; **16)** I govoriše gorama i kamenju: Padnite na nas, i sakrijte nas od lica Onog što sedi na prestolu, i od gnjeva Jagnjetovog. **17)** Jer dođe veliki dan gnjeva

Njegovog, i ko može ostati?

1) Videh kad otvori Jagnje jedan od sedam pečata, i čuh jednu od četiri životinje gde govori kao glas gromovni: Dođi i vidi. Čim je Jagnje otvorilo jedan pečat, jedno od sva četiri čudna bića zagrmelo je: Dođi! Namerno je izostavljena reč 'prvi'. Neki prevodi sadrže 'prvi pečat'.

U 4: 6 čudna bića su zapisana redom od 1 do 4. Ovde pogled nije na redosledu. Svaka promena prikaza najavljena je glasom jednoga u Četvorci: izgleda četvorica rade podjednako; nema nadmetanja.

Cela Četvorka obavlja sve četiri najave kao što četiri knjige Jevanđelja nama pismeno iznose sve zapisane podatke Nauke našeg Gospoda do vaznesenja. Prikazi ove knjige su opisani jedan po jedan za nas jer mi možemo da se usredsredimo na jedan po jedan.

Ako ne znamo ko je bio prvi, ne znamo ni ko je bio 2., 3. i 4. Ako je nešto zapisano, to je važno. Ako nije važno, nije zapisano. Ovde je važno skladno zajedničko delovanje. Četvorica su neodeljivi od prestola. Pozivi četvorice su u skladu sa zbivanjem; i zbivanja sa pozivima.

Svi događaji u ovoj knjizi i u celoj vasioni događaju se po volji našeg Boga. Bog trpi zlo koje će opravdati Njegove osude đavola i njegovih robova. Moje ograničeno zapažanje potvrđuje pouku u Rimljanima 8: 28 i u Stvaranju 50: 20; Naš Otac sređuje sve na dobro Svog naroda.

Najgroznija dela grešnika donose slavu Bogu kroz Njegov pravedni sud. Otkupljeni smo milošću, dobrotom i ljubavlju našeg Gospoda. Slava našeg Tvorca je naša snaga i hrabrost u boju i naša istrajnost u poslu i trpljenju.

Slava našeg Spasitelja je naša večna radost, jer On ostvaruje Svoju pobedu do kraja u nama i u celoj vasioni. On nas je stvorio po Svom obličju; koje smo grehom izgubili. U Hristu je to obličje obnovljeno vernima da primaju blagoslove, radosti i blaženstvo u zadovoljstvu Oca i u slavi Sina.

U nama je Njegovo obličje a u Gospodu našem Isusu Hristu je jezgro sadržine – punina Božanstva; i tome nas On uči. Sva dela Sina su zadovoljstvo Oca. Sva dela Oca su slava Sina. Duh Sveti ispunjava vasionu slavom večne ljubavi, snage i moći.

Nauka Božije ljubavi i večne slave nije nam javljena zbog Božije sebičnosti; nego zbog potrebe našeg spasenja i pobeđe.

2) Videh, i gle, konj beo, i onaj što seđāše na njemu imaše strelu; i njemu se dade venac, i iziđe pobeđujući, i da pobeđi. Krunisan strelac-konjanik je krenuo da pobeđuje do potpune pobeđe...! Dočuo san nekoliko suprotnih tumačenja ali teško bih mogao i jedno prihvatiti.

Radi razumevanja četiri konjanika setimo se da je u ovoj knjizi: Početak svega, razvoj promena i konačan ishod - u svetlosti blagodati, pravde i milosti Tvorca i potrebe spasenja stvorenja; to jest grešnika.

U središtu značaja ove knjige je Jagnje Božije, Božiji Otkup propalog čovečanstva, Sam naš Gospod Isus Hristos.

Konjanici označavaju koristi i blagoslove pobožnosti na pravoj strani, a osude i posledice bezbožnosti na protivnoj strani. Naš Gospod je stvorio čoveka da živi u čistoti i obilju blagoslova. Čovek je uživao u životu i svojom radošću slavio Boga.

Verom u prevaru i prestupom Božije Reči, Božijeg Reda, mi, ljudi, smo postigli svoju sopstvenu smrt. Gobitak jedinstva sa našim Tvorcem u Edemu i sve strahote potom proizvedene su našom saradnjom sa našim Neprijateljem i Zlotvorom.

Posle Potopa Bog je blagoslovio Porodicu koju je On spasao i obdario početkom novog sveta. Ubrzo su ljudi zanemarili svog Spasitelja i okrenuli se za svojim ništavilom.

Naš Gospod je obilno blagoslovio Avraama i Isaka, ali Jakov se zapleo u mnogoženstvo pa su njegovi sinovi i ćerka postali bezbožni neznabošci. Bog je omogućio silne pobeđe Izrailja u vreme Mojsija i Isusa (N), ali narod je zanemario potpuno iskorenjivanje idolopoklonstva.

U vreme Davida i Slomuna Bog daje neuporediv procvat i nadmoćnost carstvu; ali, David – skoro starac – odao se grešnoj želji koja je zagorčila život i narušila mir i njemu i mnogima u njegovoj porodici i celom carstvu.

Solomun se utopio u nezajažljivom mnogoženstvu i konačno se survao u idolopoklonstvo. Da ne bih prepisivao celo Sveto Pismo, prelazim na novije

vreme. Blagodat i moć našeg Boga otkriva nam se, jasnije i slavnije nego ikad pre, u Hristu Isusu, našem Gospodu.

Vidimo slavno delovanje našeg Spasitelja: Njegovo rođenje u Vitlejemu, propovedanje Jovana Krstitelja, čudesa i Nauku našeg Gospoda, Njegovo trpljenje, smrt i vaskrsenje. Pratimo kako je zadahnuo učenike Svojim Svetim Duhom, vazneo se pred njima i potom izlio duhovnu moć odozgo.

Hristova Crkva postaje moćna tvrđava Božija i Grad spasenja grešnicima. Zlotvor je poražen na svim bojištima. Jevanđelje Hrista osvaja srca grešnika širom sveta silnije nego Isus (N) carstva idola.

Ljudi i žene, mladi i stari, iz svih delova čovečanstva verovali su i od srca poslušali blagoslovenu Nauku da postanu deca Nebeskog Oca (Dela 4: 4; 17: 12 i 18: 8). Naš Neprijatelj, đavo, napadao je i spolja i iznutra.

Nije mogao da zaustavi Hristovo Jevanđelje, pa je uspostavio antihrista i lažna jevanđelja (1. Jovan 2: 18). Pošto su izopačeni ljudi zaveli mnoge nemarne i neutvrđene duše, robovi lažne crkve su bezdušno progonili ostatak učenika vernih Hristu... Đavo ipak gubi!

U drugom stihu vidimo Hrista, našeg Velikog Osvajača kao čisto Jevanđelje našeg Gospoda i Spasitelja Koji Jedini oslobađa duše stvarno obraćenih. Jahač – Pobedilac – pod krunom pobeđe je Duh Hristov.

Beli konj ukazuje na snagu Duha koji ostvaruje čistotu, svetost i čudna, čak i neshvatljiva, ostvarenja u životu i radu učenika. Silna truba trubi po svetu duhovno i društveno potlačenog roblja idolopoklonstva i vradžbina ovo blagosloveno Jevanđelje Spasenja u Hristu.

Jedinorodni Sin Najvišega proglašava izbavljenje od zla: zdravlje bolesnima, snagu nemoćnima, utehu očajnima i novi, večni život mrtvima. Tajanstvena i neobjašnjiva proroštva se ispunjavaju. Taj neizmerni dar i blagoslov – novi život i sloboda duše u Hristu je: u sadašnjosti i u večnosti.

Samo Bog zna koliko robova greha i robova robovlasnika postali su sudeonici Božijeg novog stvaranja u Hristu; svaki je moćni car u Carstvu Cara nad carevima; svi su Nevesta Večnog Cara.

Nekadašnji robovi idola i zabluda postali su Hristovo carsko sveštenstvo i

neustrašivi svedoci spasenja. Ime moćnog Jagnjeta Božijeg proglašeno je i proslavljeno u tamnicama, u okovima i lancima, u mukama i u mučeničkoj smrti.

Svuda, u svim uslovima, naš Gospod Isus je Pobednik u srcu i svedočanstvu skupo iskupljenih učenika. Sotona besni. Progonstvo je okrutno; ali Hristova vojska ispunjena Njegovim Duhom nezadrživo napreduje kako je vođena svojim Predvodnikom.

Bezbožni vlastodršci su gonjeni zlim duhovima da onemoguće tu plimu spasavanja. Sve takve vlasti stradale su zbog zla, pokvarenosti, idolopoklonstva i nepravde. U 2. Carevi 19 silna asirska vojska je uništena. Danilo 4 svedoči Božiju kaznu i popravljjanje nametnuto vavilonskom caru.

U toku 1990 – 92 svet je u čudu pratio pad i raspad tiranije koja je kroz mnoge decenije proganjala štampanje Svetog Pisma i uporno stvarala lažne crkve da bi iskorenila čistu Nauku Spasenja. Stravična tvrđava zlih duhova srušila se u prah kad je naš Gospod presudio: Dosta tog nasilja!

U Svetom Pismu čitamo o mnogim silnim svedočanstvima Božijih vernih svedoka koji su pretrpeli zlostavljanja, mučenja, progonstva i mučeničku smrt da bi objavili milost Svemogućeg Tvorca i najavili Njegove pravedne sudove. Prorok Jeremija je jedan izvanredan dokaz istinitosti Reči Božije:

đavo je prevarant, zlotvor i razornik duhovnog i duševnog blagostanja svih koji mu poveruju. Mnoge nasilne zlotvorske vlasti su popadale. Mnogi nasilnici podneli su Božije pravedne osude; a ostali – još na vlasti u svetu – ne mogu izbeći savršenu pravdu nepogrešivog Sudije.

Verom i poslušanjem Jevanđelja, primamo večni život. Naručje našeg Tvorca i Spasitelja otvoreno je svima koji se predaju Njemu od srca; On njima daje snagu da pobede greh.

3-4) Kad otvori drugi pečat, čuh drugu životinju gde govori: Dođi i vidi. I iziđe drugi konj riđ, i onome što seđaše na njemu dade se da uzme mir sa zemlje, i da ubija jedan drugog, i dade mu se mač veliki.

Jagnje je otvorilo drugi pečat: drugo životno biće pozvalo je Jovana da vidi sledeći deo Otkrivenja. Jahač na crvenom konju pokreće buru i prolivanje

krvi kako je naš Gospod Isus predskazao u Mateju 10: 34-36 i 24: 6. Nema događaja bez Božijeg dopuštenja: On večno vlada.

Robovi tame, Sotone i greha podnose posledice svojih zlodela već i u ovom životu – u telu – a posle smrti se suočavaju sa Božijim pravednim sudom. Pravednici trpe sa Gospodom za svedočanstvo.

U nevoljama mi smo održani i utešeni snagom Svetog Duha da vladamo nasuprot privremenim silama zla i tame i da se radujemo sa Hristom sada - i u večnosti. Koliko dugo naš Gospod poziva čoveka da se obrati svome Tvorcu i Spasitelju? Od početka, ljudi sebe brzo udaljavaju od Boga.

Posle potopa, posle propasti Sodoma, posle osvajanja obećane zemlje, posle procvata Izrailja u vreme Davida i Solomuna, kako brzo i nezadrživo se ljudi vrte u ropstvo greha i smrti...!

Posle velike objave i otkrivenja Nebeskog Oca u Jedinirodnome, posle Hristovog vaskrsenja, vaznesenja i izliva moći Svetog Duha, samo kratko vreme je prošlo pre zavere Ananije i Safire! Koliko kratko vreme je proteklo od obraćanja na Put Spasenja do potrebe ispravljanja obraćenih?

Od ispovedanja vere u Jedinog Spasitelja pa do prihvatanja grešnih praznoverica, koliko brzo je bilo neophodno da poslanice budu napisane...? Među učenicima mnogi sarađuju sa đavolom. Možemo li shvatiti u kakvom stanju je svet u potpunoj tami?

Bog daje darove, blagoslove, mogućnosti i sposobnost upotrebe svega na slavu Njemu i na korist svima koji primaju i razmenjuju izobilje Njegove blagodati u vernosti i sa radošću Očinskog spasavanja u našem Gospodu Isusu.

Posle upornog odbacivanja poziva našeg Spasitelja, grešnici povećavaju vrevu i pometnju svog idolopoklonstva dokle više ne čuju Božije pozive. Čovečanstvo grabi darove i sposobnosti u svojoj još postojećoj upotrebi i čovek zloupotrebi sve -jedan protiv drugoga; pa umesto mira nastaju ratovi.

Vlasti i vladari za dobrobit naroda odlaze u zaborav a nasilne vlasti jačaju u zlu i zlostavljanju svog naroda. Ljudski poredak zapada u sve mračniju tamu. Svet ne može da se spase od sebe.

Put čoveka, od gubitka Edemskog blaženstva pa sve do poslednjeg Božijeg suda, zakrčen je bezbožnostima u duhovnoj pokvarenosti i telesnom propadanju.

U vremenu, kad je pobožnost pod pretnjom nasilne smrti, naš Tvorac i Spasitelj nikada ne ostavlja Svoje verne; i danas, svaki koji priziva Njegovo Ime, prima spasenje. U svemu Hristos je Pobednik i u Njemu, svi Njegovi iskupljeni pobeđuju. Zli duh je pobeđen a njegovi robovi propadaju. U Hristu je pobjeda. Greh je smrt.

5-6) I kad otvori treći pečat, čuh treću životinju gde govori: Dođi i vidi. I videh, i gle, konj vran, i onaj što seđaše na njemu imaše merila u ruci svojoj. I čuh glas između četiri životinje gde govori: Oka pšenice za groš, i tri oke ječma za groš; a ulje i vino ne oštećuj.

U Mateju 24: 7 i u Marku 13: 8, naš Gospod Isus predskazuje gladi. To je tek početak nevolja. U svom ograničenom iskustvu primećivao sam ljude u vreme ratova i velikih stradanja u prirodi. Veran želi kraj; grešan ga se boji.

Naš Gospod obraća naš um i srce Darodavcu svakog oružja pobožnosti, Bogu, našem Jedinom Istinitom Izbavitelju. U stravičnom proroštvu Amosa, 8: 11-14 čitamo o teškoj duhovnoj gladi samozvanih vernika koji žive protivno Jevanđelju.

Dugo vremena nepokorni sebe nazivaju Božijim narodom. Hvale se Božijim darovima i obećanjima a delima vređaju Tog Koji nam daje sve blagoslove. Gorke promene im se događaju: glas Božiji više ne čuju i hranljivost Istine tad ne osećaju.

Izgladneli odmetnici željni su praznih ljuski i otpadaka svoje vere bez temelja u Istini. Predugo su hranili sebe prevarom i još ni sada ne žele i ne traže od Boga pravu Nauku Spasenja (Luka 15: 16).

Kad sam bio u zatvoru, za neko vreme mi je bila uskraćena zlatna Knjiga... Bio sam zadivljen potocima Jevanđelja koji su mi neprestano natapali um i srce. Sećam se i praznine koju sam osećao u sebi kadgod sam propuštao vreme na mrtvilo sveta i greha. U 5-6 hrana je skupa i nema je.

Kad živimo u navikama zemaljskog izobilja i ograničavamo svoj duhovni

život samo tek da zadovoljimo svoje osećanje pravednosti, mi smo spremni za duhovnu glad čim nastanu gubitci telesnih udobnosti. Naš Gospod nas uči da živimo u Videlu Jevanđelja uvek spremni na nevolje.

Dela 14: 22 utvrđuju nam duše da kroz mnoge nevolje idemo u carstvo Božje. Naš Spasitelj daje nam razum: naš Nebeski Otac nas vodi i u Svom naručju nosi ka većoj sličnosti Hristovog primera... U ognju teškog svedočanstva zlato se pročisti a pleva sagori.

Nevolje su dopuštene grešnicima da bi tražili spasenje. Kad nam je dodeljeno da podnosimo nevolje zajedno sa zemaljskim narodom nastojmo da se što više priljubimo našem Gospodu! Jedno poučno Otkrivenje nam je zapisano u 20 glava "Stvaranja" od početka 30-og poglavlja...

U 50: 20 je jedna sjajna istina: Sve zajedno doprinosi dobru onih koji ljube Boga, koji žive za Njegovo zadovoljstvo; Rimljanima 8: 28 to nam potvrđuje. Koliko događaja u Svetim Pismima nam otkrivaju trpljenje Gospodnjih vernih svedoka Istine Spasenja.

U Knjizi o Jovu vidimo prekor ljudskom sebičnom ponosu. Istovremeno se vidi pravednik u pobožnosti uznesen bliže Bogu. U vremenu teških proba naš Gospod nas vodi i daje nam priliku za svedočanstvo pobožnosti da budemo Njegovo videlo svetlu.

Vernost svedoka je ohrabrenje vernima, opomena nazadnima i poziv Jevanđelja grešnicima. Vreme kušanja otkriva nam naše stvarno stanje u veri koje može biti slabije nego što nama izgleda. Stih 5 upoređuje vrednost i cenu...

To je još jedna napomena koliko smo voljni da platimo za dragoceni Hleb Nebeski. Ako podcenjujemo Reč Života u Hristu mi padamo u duhovnu raslabljenost i doživljavamo poraz u napadima đavola koji je u zasedi oko nas.

Kad mi upotrebimo darove, prilike i blagoslove za čast našem Gospodu, na blagoslov našoj braći i sestrama da zajedno napredujemo u Videlu Jevanđelja, mi uživamo gozbu za trpezom Gospodnjom i **On** nas čini Njegovim svetlom u svetlu oko nas. Sledimo Vođu!

On uklanja pečate i otvara nam Svoje zadivljujuće Otkrivenje – korak po korak. Takozvani vernici i neskriveni grešnici u danima nevolje doživljavaju nedostatak duhovne snage i istrajnog očekivanja izbavljenja. Vernim učenicima neprestano teče pomazanje Svetog Duha.

Istinitim pokajnicima čaša zavetnog vina – Hristova krv otkupa – spremna čeka – spremne. Taj, Koji je Žrtva za nas mnogo pre nego što smo Ga prepoznali, uvek je sa nama. Njegova ljubav je ljubav večna.

7-8) Kad otvori četvrti pečat, čuh glas četvrte životinje gde govori: Dođi i vidi. I videh, i gle, konj bleđ, i onome što seđāše na njemu beše ime smrt, i pakao iđāše za njim; i njemu se dade oblast na četvrtom delu zemlje da ubije mačem, glađu, smrću i zverinjem zemaljskim.

Kad je uklonio prvi pečat, Iskupitelj nam je otkrio lepotu i moć Nauke Jevanđelja. To je mio miris života vernima i zadah smrti protivnima. Drugo otkrivenje pokazuje svet tame u očaju sopstvenog samouništenja. U mračnim vremenima naše živo nadanje u Hristu blista sjajnije.

Razaranja i krvoprolića praćena su gladovanjem. Naše održavanje je Hlebom Života. Koliko puta učenici vični skromnom i smernom življenju uspevaju da prežive u teškim vremenima oskudice i gladi mnogo lakše nego ljudi naviknuti na razmetljivost i taštinu.

Istorija beleži mnoge pomore... Neki narodi su potpuno zbrisani sa lica zemlje. Bili su iscrpljeni lošim životom da samo još jedna nevolja već donosi smrt. Bleđi konj kao da oznaćava talas iscrpljenosti u svetu tame i greha; u narodu bez vere u našeg Spasitelja.

Mnogi ljudi izmućeni zloćinima grešnika od kojih zavise, u koje veruju ili, od kojih strahuju, ne obrate se Jedinom Spasitelju jer se boje pretnji i pritiska od strane protivnika Jevanđelja protiv svakog ko se odvaži da pođe putem spasenja. Plitka vera u Gospoda vidi se po nestalnom življenju u videlu.

Nestalan je razum zamraćen prevarama i uticajem sveta u neznanju. Razoružani ućenici su ųrtve okrutnog i lukavog Neprijatelja kao da naš Gospod ne mari za Svoje iskupljene duše. Gospod naš Isus Hristos je naša sigurnost. Jagnje Boųije uklanja ćetiri pečata i pokazuje istoriju ćovećanstva.

Kad smo na strani pobedonosnog Jevanđelja Spasenja u Hristu, našem Gospodu, sve što nas susretne u sadašnjosti ili budućnosti spaja nas još više sa našim Spasom i približava nas brže Njegovoj večnoj slavi. Naš Iskupitelj uvek i u svemu ostaje Pobednik i Car.

Bez vernosti Božijem Sinu, svaka osoba, grupa ili narod, može da bude samo na putu propasti; putu u večni pakao. Nade i poverenje u svet i u zamisli svetskih vođa samo su prevare greha i zamke Sotone. Razočarenja i potresi su na putu greha koji se završava u večnoj propasti.

U blagodati našeg Spasitelja mi smo pozvani na privremeno trpljenje, a On je sa nama da nam daje snagu, utehe i radosti nepoznate grešnom svetu. Mi žurimo u Njegovu večnu slavu da Ga večno obožavamo.

U prva dva stiha ove glave vidimo pokret u kojem želimo da budemo saučesnici i za to se Bogu molimo da nas naoruža za proglas Jevanđelja primernom pobožnošću iz dana u dan i raznim službama kojima naš Otac blagosilja Svoju decu, a sve na slavu Božijeg Sina, našeg Jedinog Spasa i Gospodara; našeg Cara nad carevima i Gospoda nad gospodarima.

Njegova radost je preobražavanje mrtvih grešnika u naslednike večnog života. Za tako veliko delo On koristi nas slabe. Grešnici, nemoćni u tami, sada izbavljeni u Hristu postaju moćni svedoci Njegovog spasenja.

Stihovi 3 – 8 pripremaju nas da trpimo za Istinu u svetu greha i zla, a pokazuju nam i posledice bezbožnosti. Đavo nas plaši mukama. Isus ga pobeđuje.

9-11) Kad (*Jagnje*) otvori peti pečat, videh pod oltarom duše pobijenih za reč Božiju i za svedočanstvo koje imahu. I povikaše glasom velikim govoreći: Gospodaru Sveti i Istiniti! Dokle ne sudiš i ne kaješ krv našu na onima što žive na zemlji?

I dane biše svakome od njih haljine bele, i rečeno im bi da počinu još malo vremena, dokle se navrše i drugari njihovi i braća njihova, koji valja da budu pobijeni kao i oni. Vreme njihovog čekanja je kratko. Još mučenika dolaze... U nekoliko reči tako mnogo nam se otkriva.

Držimo naš pogled na našem Iskupitelju, našem savršenom primeru

vernosti. On nas oslobađa sumnji i strahovanja. Njegovom pobedom u našim srcima On je pobedio svet za nas. Petar je video buru i upao u talase, ali čim je povikao Gospodu bio je izbaavljen (Matej 14: 28-33).

Ako strah sprečava nas da vidimo Hristovu pobedu u vernim svedočanstvima, pažljivo razgledanje ovih stihova sadrži pomoć korisnu nama. Gospodnji mučenici caruju na ovoj zemlji. Oni znaju **Cara nad carevima** i svi su pobednici u Njemu. Naš Spasitelj u njima je proslavljen.

Naš Gospod je otvorio ovaj pečat za sve koji Ga veruju u srcu i u delima hode Njegovin Putem Života. On nam daje otvoreno **otkrivenje Njegove slavne pobeđe u nama i u Njegovoj večno trajnoj slavi**. Ta pobjeda pokazuje se sjajno u Njegovom životu i smrti na zemlji:

On je pobedonosni Mučenik od početka i ostaje zanavek (1. Petrova 1: 19-20). Da ne bismo bili opterećeni okrutnošću progonstva i burama zla u svetu koji pozivamo ka našem Spasitelju, ne zamarajmo se pitanjima: Ima li kakvog ploda od svih naših napora.

Primajmo od našeg Boga blagoslov ovog otkrivenja - pogledajmo verom prema ovom oltaru: svi otkupljeni Božijim Jagnjetom jesu pod oltarom u Njegovom blaženstvu; svi su pod istim Otkupom nenadmašne vrednosti. U Jevrejima 9: 24 i 28 naš Gospod Isus je i Prvosveštenik i Prinos u Svetinji.

Niko nikada ne ulazi u tu Nebesku Svetinju, u taj Hram večne slave, osim Njegovih skupo iskupljenih. Ni jedna iskupljena duša nikad nije ostavljena da propadne. Spajajmo se sa našim Spasiteljem u vernosti potpunim poverenjem u svom srcu: jer On je veran Ocu u svemu.

Samo nepokorni Njemu ostaju na levoj strani iako sebe prikazuju kao naslednike svetih obećanja i blagoslova (Matej 7: 21-29; 25: 41-46). Nepokornost je zamka đavola a takva je i svaka nevernost celoj Nauci.

Mučenici pod oltarom su nam prikazani, ne da bi njih odvajali od nas koji smo još u ovom telu nego, da bi nas spajali sa njima i sa svima izbranima u Duhu Hristovom. Ovo otkrivenje je ohrabrenje vernima pred mučeništvom i podsticaj svim učenicima da veličaju blagodat Božiju u vernosti mučenika.

Svedočanstvo vernih prinosa odjekuje Nebom i zemljom. U Stvaranju 4: 10

Bog čuje glas pravednog Avelja iako Kain, zločinac, zamišlja da je pravednik mrtav; život u Hristu je večan.

U zatišju ili u burama, u životu ili umiranju, Bog zna sve što je u našim srcima gde Duh Njegovog Sina nastava - na zemlji. Šta znači snažan glas pod oltarom? Da li Hristovi mučenici nestrpljivo zahtevaju osvetu?

Naš Spasitelj prikivan na sramno raspeće u mukama ište od Oca oproštaj za mučitelje u Luci 23: 34; a u Delima 7: 60 Stefan kleče na kolena i povika glasno: Gospode! Ne primi im ovo za greh. I ovo rekavši umre. U Postanju 50: 17 Josif je zaplakao pred svojom braćom.

Njegove suze nisu znak neoprostivog ogorčenja. To je bio znak davnog oproštaja braći koja još nisu spoznali dobrotu Boga Koji je svo njihovo zlo okrenuo na dobro: da izbavi ceo njihov narod. Potpuno poverenje u Gospodnju blagodat i moć osposobljava nas da opraštamo u Ime Hrista.

Čovečanstvo je u svom palom stanju zbog protivljenja blagodati Božijoj i spasenju u Hristu. Glas Boga Koji daje sve blagoslove i Hristov poziv na pokajanje mnogo puta mi ne slušamo.

Sopstvenim grehom svako zaslužuje smrt. Duh našeg Gospoda pokrene naše srce i obasja razum da tražimo Njegovo spasenje u našim nevoljama, kad nismo nadmeni, kad smo bespomoćni i očajni, vidimo sebe kakvi jesmo.

On nam daje milost u kojoj uviđamo mračne dubine propasti iz kojih nas je izbavio i preneo nas u Novi Život da rastemo u veri i poznanju našeg blagoslovenog Iskupitelja i Gospoda. On nas uči svrhu i vrednost trpljenja sa Njim u svetu koji On poziva da se pokaje od greha i da traži milost spasenja.

Me molimo našeg Gospoda da nas obdari milošću i blagodaću (koje samo On ima) da nas spase od greha i večne smrti – koje mi imamo. Kad smo primili tu milost, isti dar molimo za sve ljude (Luka 11: 14).

Voljnim, ili bar pokornim, opraštanjem bližnjima mi priznajemo da nemamo pravo ni potrebu žalbe: stvarna uvreda ili zlostavljanje je greh protiv našeg Vlasnika. Mi 'živimo kraj Njegovih nogu'; mi ne zaboravljamo Njegovo obećanje u Jovanu 6: 37: Sve što meni daje Otac k meni će doći;

i koji dolazi k'meni neću ga isterati napolje. 'Pod oltarom' – u sjaju Istine i

Slave, mogu li mučenici biti željni osvete?

U ovoj knjizi znakova i prikaza sa prenosnim značenjem mi, ljudi plitkog zagledanja, mogli bismo stvarati neosnovana tumačenja zasnovana na našoj telesnosti koja je vrlo 'prirodna' našem 'razumu'. Mi nemamo ništa naše sopstveno. **Mi sami smo kupljeni velikom cenom. Nemamo sopstvenu krv.**

Imamo samo krv Gospoda Isusa, Božijeg Jagnjeta. Ne smemo biti nagli pa želeti osvetu protiv onih koji odbacuju naše propovedanje ili svedočanstvo Jevanđelja Spasenja. Koliko dugo smo i mi odbijali Njegovu blagodat?

Savle iz Tarsa, okoreli krvnik, pošto je jednom izbavljen od tame i bezdana, hitao je revno od velikog trpljenja ka još većem trpljenju i gonjenju da bi spasao svoje zločince i krvnike. Svi ovi mučenici 'pod oltarom' vrlo su svesni Božije blagodati spasenja u Hristu i Božije strašne osude Sotone i greha.

Oni su zadivljeni Božijim strpljenjem i blagodaću u preobražavanju groznih grešnika u krasne naslednike večnog života. Svi carski mučenici odeveni su u divnu odeću Hristove pravednosti. Kad su poverovali i poslušali Nauku Spasitelja primili su snežno belu svadbenu odeću čistote Božijeg Sina.

Usred sveta u grehu i tami život u Hristu je imanje i bogatstvo veće od sve udobnosti, sigurnosti i zadovoljstva koja đavo i greh mogu da obećaju ali ne mogu da ostvare. Duh Sveti učinio je novorođenu decu Božiju carevima na zemlji. Mi smo pozvani da sledimo njihov primer odanosti našem nebeskom Caru.

Njihovo glasno pitanje: Dokle Gospodaru... izraz je divljenja, poštovanja i obožavanja: koliko dugo traje Njegovo strpljivo i istrajno čekanje na svakog grešnika koji će se jednom konačno odazvati Hristovom pozivu na put života i poverovati Bogu.

Poznata nam je 2. Solunjanima 1; naročito stih 6. Bog sigurno osuđuje greh. Ne brinimo se za Njegov rad i posao koji nam nije predao; On nikad ne podbaci ni u čemu. Sva Božija dela su savršena (5. Knjiga 32: 35; Jevreji 10: 30; Juda 7).

U Jovanu 16: 30 naš Gospod nam daje Njegov mir i Njegovu pobedu – usred nevolja i progonstva. On je nama Vrelo Života i radosti i kad nas okruže sa

raznih strana trpljenje i žalosti. Stradanja u svetu traju privremeno. Čekanje mučenika je kratkotrajno.

Radost nebeske vojske i svih iskupljenih u slavi prisustva Oca i Sina traje večno. Ni jedno progonstvo nije slučajno niti iznenađenje Bogu pa ni nama ne treba da bude neko čudo... Bog čuva Svoju decu, svaki korak Putem Života.

12-14) Videh kad otvori šesti pečat, i gle, zatrese se zemlja vrlo, i sunce posta crno kao vreća od kostreti, i mesec posta kao krv; 13) I zvezde nebeske padoše na zemlju kao što smokva odbacuje pupke svoje kad je veliki vetar zaljulja.

14) I nebo se izmače kao knjiga kad se savije, i svaka gora i ostrvo s mesta svojih pokrenuše se. Ovo nije svemirska pometnja. To su promene po savršenim odredbama Božijim. Šestog dana stvaranja Bog dovršava svet.

On pred nama ovde uklanja šesti pečat i otkriva stvarnost koja nam je trebala biti poznata od kada smo dorasli do ranog dečijeg razumevanja: Božija moć sve nas održava. Bog je odredio granicu trpljenja Svog naroda u svetu greha. On ograničava sile zla. On određuje kraj pre početka.

On upravlja Nebom i zemljom; On podnosi zlo za vreme, da bi objavio Svoje savršene sudove na očigled sve vojske nebeske i pred svima iskupljenima. Sva moć i svetost je Njegova vavek veka. Naizgled nepomične zemlje postoje na svojim mestima kroz stoleća i hiljade godina.

Grešni vladari država pripisuju sebi hulna imena i zvanja, zidaju utvrđenja, nagomilavaju oružja i razorna sredstva, skupljaju brojnu vojsku da nas ubede u svoju beskrajnu postojanost. Šesti pečat se uklanja i činjenice se otkrivaju. Samo Bog Jedini upravlja vasionom.

Svi grešnici su robovi greha i Sotone; ako se ne pokaju, ne mogu izbeći strašan kraj njihovog gospodara, zlotvora i zavodnika. Naš Gospod otkriva nama kako je nemoćan i pun laži Njegov pobeđeni Protivnik – đavo.

Kad ljudi odbace veru u Reč Božiju, oni sami predaju đavolu vlast i nadmoć nad sobom. Sunce i mesec ne traju duže od vremena koje im je naš Tvorac odredio.

Još mnogo manje može ma koji tiranin, ma kakva vlast ljudska, ma koji progonitelji Božije dece opstati kao vlast jedan trenutak duže od vremena ograničenog odredbom Božijom. Bog je svemoguć, stvaran i večan.

Gospod uklanja šesti pečat i daje nam više vere i razumevanja da naš život u Hristu bude Njegova pobeda u nama i kroz nas. Tako uviđamo da je sve spremno za trenutak koji je On odredio.

Za grešnike i nevernike stravična je svaka veća promena jer ne mare za Božije opomene i upozorenja niti žele da čuju Hristov poziv. Kako je sunce prikazano tamno, mnogo više potamni slava čovečija kad joj stigne nagli kraj. Oči zaslepljene grehom ne vide tamu dok traje ponos taštine.

Oni ne vide svetlost sve dok odbijaju stvarnost Istine Jevanđelja. Tvorac je razmestio nebeska tela u određene položaje po vasioni; **On** ima moć i vlast da ih ukloni po Svojoj volji. Njegovom presudom padaju sve lažne zvezde grešnog sveta.

Sjaj i moć ljudske masovne podrške, zabave, politike, vodećih i uticajnih položaja, sav sjaj, sva moć i sva privlačnost blede i raspada se delovanjem neumitnog suda savršene pravde. Zdravlje, bogatstvo i slast grešnog zadovoljstva menjali su svoje žrtve mnogo puta u toku istorije sveta.

Bog je odredio kraj te trke za grehom i bezakonjem. Ta trka se završava večnom propašću a umesto vencem pobede nagrađena je večnom tamom baš kako je uvek i bila tama greha i bezakonja. Javne novosti su javljale da su u nedavnoj istoriji isčezla sa površine okeana neka vulkanska ostrva...

Svemogući ima moć da ukloni kontinente - ako je tako odredio. Neke religije i ljudske mase ruše se sa svojih nekadašnjih načela kao nošene vetrom grešnih sklonosti i težnjama grešnika da obožavaju idole obmane, zloupotrebe Božijih darova i zlostavljanja Božijih stvorenja.

Druge masovne ili manje grupe sporije, ali još uvek nezadrživo, pokreću se u istom smeru – za svetom. Neki, održavaju kratko rastojanje koje im omogućava da se osećaju pobožniji od drugih – ‘još gorih’.

Jedino učenici i mučenici utemeljeni na tvrdom *Kamenu u Sionu, Kamenu izabranom, Kamenu od ugla, skupocenom, temelju tvrdom; u Kojeg ko*

veruje siguran je (Isaija 28: 16); jedino Hrišćani vernošću u Hristu pouzdano idu u susret radosti večnog života.

Samo u Duhu Hrista mi se radujemo potpunom i večnom gospodarstvu našeg Tvorca, Spasitelja i Cara večne ljubavi. Svi koji odbace Njegovu spasonosnu blagodat ostaju pod osudom za svoj geh.

Svi samouvereni i nemarni grešnici sa svom svojom lažnom pobožnošću biće smaknuti sa svoje 'sigurnosti u sebe'. Bog je sudio svim idolima Egipta (Misira), Vavilona, Asirije i Izrailja. Idolopoklonici su sami 'povešali' sve svoje idole na 'nebo svoje mračne i grešne mašte'.

Svakodnevno viđamo savremene idole kako se ruše u prah zaborava...; ali idolopoklonici odlaze u susret strašnoj osudi. I u postojanju i u propasti idola pokazuju se znaci Božijeg nezadovoljstva, a njihovi vernici žele da to objasne 'slučajnom nesrećom'.

Grešnici nisu verovali Nojevom svedočanstvu dok nije bilo prekasno; tako je i danas i do poslednjeg suda. Bog je uklonio ostrva i planine sa njihovih mesta. On ih je postavio na sva ta mesta u prošlosti.

Nepokajani grešnici – pojedinci, grupe, narodi ili imperije – u svim naraštajima čovečanstva osuđeni su i na putu ka Božijem pravednom sudu. Samo otkupljene duše – u Hristu – odane Njegovoj vladavini, ostaju sačuvane u Njegovom spasenju.

U Svojoj blagodati Bog nam je dao Jevanđelje spasenja. Odbačena prilika biće uskraćena. U Hristu vernost je nagrađena.

15-17) Carevi zemaljski, boljari, bogati, vojvode, silni, svaki rob, i svaki slobodnjak, sakriše se po pećinama i po gorskim kamenjacima; I govoriše gorama i kamenju: Padnite na nas, i sakrijte nas od lica Onog što sedi na prestolu, i od gnjeva Jagnjetovog.

Jer dođe veliki dan gnjeva Njegovog, i ko može ostati? Celo bezbožno čovečanstvo krije se u pećinama i po kamenjacima. Čovek traži utočište i pomoć od mrtvih stena i kamenja. Zavedeni zlim duhom – beže od Jedinog Spasa.

Posle toliko vremena namernog prezira i odbacivanja Božije milosti i

spasenja, sad je prekasno za biranje: oni sad moraju da beže jer su svo vreme bežali od Istine...; ali sad ne mogu uteći od pravde. Svojim naukama i delima grešnici su poricali postojanje i vlast Tvorca i Spasitelja.

Sad Ga vide na sudskom prestolu i još uvek više veruju u svoje pećine. Poslednja im nada propada u njihovoj propasti. Još pokušavaju da poriču Božije Svemoćstvo; takva je tama obožavanja idola i pobune.

Tama je prikazana ovde vrlo slikovito; ali ta tama nije potpuno novo bezumlje umova zamračenih grehom. Naš Gospod nam ovde otkriva istu tvrdokornu buntovnu prirodu nepokornosti Istini na koju nam ukazuje u Mateju 7: 21-29; u Luci 6: 46-49 & 13: 24-28.

Neposlušnost je ubitačna zamka đavola. Uviđam u navedenim stihovima opasan pad sakrivan uzdanjem u naziv grupe i ličnom neposlušnošću i podcenjivanjem Božije Reči predane nama u Hristu Isusu.

Ako poštujemo ma kojeg čoveka više ili manje nego jedno ljudsko biće, mi vređamo našeg Spasitelja i Gospoda. Strašno žalosno osećanje dobijamo kad vidimo jednog učenika u otvorenoj pobuni protiv Reči, pošto smo ga ranije smatrali pravovernim svedokom.

Budimo istrajni u molitvama Nebeskom Ocu da svu Svoju decu blagoslovi i sačuva u vernosti. Naša velika potreba je srdačna vernost Spasitelju i Gospodu Isusu Hristu i Zajednica u Njegovom Duhu. Ni jedan 'malí' deo Nauke Jevanđelja ne smemo omalovažiti niti zanemariti.

Ni jedno poučenje ni zapovest ne smeju nam biti preveliki ili preteški da se ni ne molimo Bogu za vernost u svemu, da se ne trudimo da primimo i porimenemo svo oružje vere.

Istovremeno ispovedajmo svoju nepostiživost i priznajmo blagodat Oca u Sinu Koji nam daje volju i mogućnost življenja i napretka u veri i poznanju Večnog Jevanđelja Spasenja u Jedinorodnom Sinu Večnog Boga Oca. Ponos, samopouzdanje i nemarnost jesu otrovi za dušu.

Naš Neprijatelj nastoji da izmeša svoje gadosti sa čistom Naukom Istine i Života u Hristu. Đavo se bori da stvori u nama zli grešni stav njegovim laskanjem "našim dostignućima i ostvarenjima"; a istovremeno optužuje

nam našu braću za “nedovoljno priznanje nama”.

Neprijatelj hoće da nas učini sebičnima. Zlikovac nam optužuje i samog našeg Spasitelja za “premalu nagradu svom našem trudu i požrtvovanju”. Čuvajmo se laži! Naoružavajmo se Istinom!

Sva ‘naša’ dobra dela samo su blagodat našeg Prvosveštenika – moć i dobrota Njegovog Svetog Duha u nama i kroz nas; nasuprot svoj našoj slabosti. Budimo u Hristu kroz ovo vreme Njegove blagodati da ostanemo u Njemu sačuvani za večne radosti u slavi.

Život, revnost i borba vođeni Isusovim Duhom ispunjavaju nas utehama, mirom Njegovih oprostaja i očišćenja, radošću Njegovog spasenja i otkrivenjima Njegovih neprestanih pobeda.

Pamtimo reči proroka *Malahije u 4: 1-3: Gle, ide dan, koji gori kao peć, i svi će ponositi i svi koji rade bezbožno biti strnjika, i upaliće ih dan koji ide, veli Gospod nad vojskama, i neće im ostaviti ni korena ni grane.*

A vama, koji se bojite imena mog, granuće Sunce pravde, i zdravlje će biti na zracima Njegovim, i izlazićete i skakaćete kao teoci od jaslala... Naš Gospod utvrđuje nas u Jevanđelju po Luci 6: 20-23: Blago vama koji ste siromašni duhom; jer je vaše carstvo Božije.

Blago vama koji ste gladni sad; jer ćete se nasititi. Blago vama koji plaćete sad; jer ćete se nasmejati. Blago vama kad na vas ljudi omrznu i kad vas rastave, osramote, i razglase ime vaše kao zlo Sina radi čovečijeg. Radujte se u onaj dan i igrajte, jer gle, vaša je velika plata na nebu.

Jer su tako činili prorocima očevi njihovi. Koje blago grešnog sveta može ikada biti jednako samo jednom deliću ove trajne vrednosti: biti uvrstan u neprekidan niz vernih izbranika i svedoka Najvećeg Mučenika i večnog Cara nad carevima, Hrista Isusa?